

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1485/2021
30.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Камненић и Зорана Хаџића, чланова већа, у ванпарничном поступку расправљања заоставштине иза смрти пок. АА, бив. из ..., одлучујући о ревизијама наследних учесника ББ из ..., чији је пуномоћник Славица Томашевић, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Рајко Петричић, адвокат из ..., изјављеним против решења Вишег суда у Шапцу Гж 702/2020 од 14.10.2020. године, у седници одржаној 30.11.2022. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване ревизије наследних учесника ББ и ВВ изјављене против решења Вишег суда у Шапцу Гж 702/2020 од 14.10.2020. године става другог изреке.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене ревизије наследних учесника ББ и ВВ изјављене против решења Вишег суда у Шапцу Гж 702/2020 од 14.10.2020. године става првог изреке.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници О 192/19 од 19.06.2020. године, исправљено решењем истог суда О 192/19 од 07.07.2020. године, ставом првим изреке, на заоставштини иза пок. АА бив. из ..., коју чини к.п. бр. 921/2 КО ... оглашени су за наследнике на основу завештања: ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ... и ЕЕ из ..., свако на по ¼ заоставштине, и обавезани су на плаћање наследне таксе у укупном износу од 1.000,00 динара. Ставом другим изреке, на заоставштини иза пок. АА бив. из ..., коју чини к.п. бр. 2315 КО ... оглашени су за наследнике на основу завештања: ЖЖ из ... на 4/16 заоставштине, ББ из ... на 4/16 заоставштине, ВВ из ... на 4/16 заоставштине, ГГ из ... на 1/16 заоставштине, ДД из ... на 1/16 заоставштине, ЂЂ из ... на 1/16 заоставштине и ЕЕ из ... на 1/16 заоставштине и обавезани су на плаћање наследне таксе у укупном износу од 3.200,00 динара. Ставом трећим изреке, на заоставштини иза пок. АА бив. из ..., а коју чини: кућа са плацем у ... на к.п. бр. 510 КО ..., к.п. бр. 1442 КО ..., к.п. бр. 1271/4 КО ..., к.п. бр. 1412 КО ..., к.п. бр. 1413 КО ... и новац на штедној књижици бр. ... код „...“ по партији бр. ... и партији бр. ..., оглашена је за наследницу на основу завештања ЖЖ из ..., ћерка оставиоца и обавезана је на плаћање наследне таксе у укупном износу од 15.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, на заоставштини иза пок. АА бив. из ..., а коју чини девизна штедна депонована на име ЗЗ на рачуну број ... „...“, а партија „...“ за исту девизну штедњу број ... оглашени су за наследнике на основу закона и првог наследног реда ЖЖ из ... на 4/16 заоставштине, ББ из ... на 4/16 заоставштине, ВВ из ...

на 4/16 заоставштине, ГГ из ... на 1/16 заоставштине, ДД из ... на 1/16 заоставштине, ЂЂ из ... на 1/16 заоставштине и ЕЕ из ... на 1/16 заоставштине и обавезани су на плаћање наследне таксе у укупном износу од 50.000,00 динара. Ставом петим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж 702/2020 од 14.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване жалбе наследних учесника ББ и ВВ и првостепено решење потврђено у ставу првом, другом, трећем и петом изреке. Ставом другим изреке, усвојена је жалба наследне учеснице ЖЖ и првостепено решење преиначено у ставу четвртом изреке, тако што је на заоставштини иза пок. АА бив. из ..., од оца ИИ, рођеног ...1919. године, умрлог ...2001. године, држављанина СРЈ, а коју чини: девизна штедња депонована на име ЗЗ на рачуну број ... „...“, а партија „...“ за исту девизну штедњу број ... оглашена је за наследницу, на основу завештања ЖЖ из ..., ћерка оставиоца и обавезана је да плати наследну таксу у износу од 50.000,00 динара. Ставом трећим изреке одбијени су захтеви наследних учесника ББ, ЖЖ и ВВ за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, наследни учесници ББ и ВВ су благовремено изјавили ревизије, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, ... 18/20) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку и утврдио да ревизије наследних учесника ББ и ВВ изјављене против става другог побијаног решења нису основане.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању утврђеном у поступку расправљања заоставштине иза пок. АА бив. из ..., АА је отац ЖЖ, ББ, ВВ и ЈЈ који је у међувремену преминуо, чији су законски наследници ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ. Оставилац је за живота сачинио судско завештање пред Општинским судом у Лозници 22.05.2001. године, које је проглашено на рочишту одржаном 18.09.2001. године. Наведеним завештањем ставом првим, оставилац је свом сину ЈЈ оставио у наслеђе виноград површине око 10 ари у ...; ставом другим оставилац је својој деци ЈЈ из ..., ВВ из ..., ЖЖ из ... и ББ из ... оставио у наслеђе шуму у ... површине око 150 ари, на једнаке делове; ставом трећим оставилац је својој ћерки ЖЖ из ... оставио у наслеђе кућу и плац површине око 4 ара у ... и сву покретну имовину која се налази у овој кући, као и новац са девизних штедних књижица на старој девизној штедњи код „...“, и сву другу покретну и непокретну имовину која се у моменту његове смрти као његово власништво буде затекла; ставом петим оставилац је наложио ћерци ЖЖ из ЖЖ да се о њему стара, да га у болести лечи и негује, да га по смрти сахрани, подушје му изда и споменик подигне о свом трошку или од новца са његове девизне штедње. Законска наследница ББ, ћерка оставиоца је оспорила наведено завештање и упућена је на парницу, која парница је окончана доношењем

правноснажне пресуде Основног суда у Лозници П 2073/10 од 11.12.2015. године, којом је ставом првим одбијен, као неоснован тужбени захтев ББ којим је тражила да се поништи и да не производи правно дејство судско завештање АА Р 200/2001 од 22.05.2001. године проглашено на записнику код тог суда од 18.09.2001. године; ставом другим одбијен је, као неоснован тужбени захтев ББ којим је тражила да се утврди да је наступио раскидни услов из става четири судског завештања пок. АА Р 200/2001 од 22.05.2001. године проглашеног на записнику код тог суда 18.09.2001. године; ставом трећим изреке, утврђено је шта све сачињава заоставштину пок. АА бив. из ..., ставом четири изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев ББ којим је тражила да се утврди да заоставштину пок. АА, бив. из ... чини износ од 45.000 ДЕМ који се налази у његовој касици у његовој кући у ..., као и накнада по основу његовог ропског рада за време Другог светског рада у износу од 7.500 ДЕМ, а одбачена тужба у делу у којем је тражила да тужени трпе да наведена имовина буде уручена законским наследницима покојника; ставом петим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев ББ којим је тражила да се утврди да је оставилац АА, бив. из ..., судским завештањем Р 200/2001 од 22.05.2001. године проглашеним на записнику код тог суда 18.09.2001. године повредио њен нужни наследни део; ставом шестим изреке, одлучено је о трошковима поступка.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно је одлучио другостепени суд када је преиначио првостепено решење и на заоставштини иза пок. АА бив. из ..., коју чини и девизна штедња депонована на име ЗЗ на рачуну број ... „...“, а партија „...“ за исту девизну штедњу је број ... огласио за наследника на основу завештања ББ, правилно закључивши да из завештања АА произлази да је својој ћерки ББ оставио у наслеђе поред куће и плаца и наведену девизну штедњу, са којих разлога су неосновани ревизијски наводи наследних учесника ББ и ВВ.

Наиме, правилно је другостепени суд ценећи утврђено чињенично стање и завештање којим је такстативно набројано шта ком законском наследнику оставља, закључио да је оставилац завештањем новац са девизних штедних књижица на старој девизној штедњи оставио ћерки ЖЖ и да управо девизна штедња депонована на име ЗЗ на рачуну број ... „...“, а партија „...“ за исту девизну штедњу је број ... на рачуну код „...“ представља и ту стару девизну штедњу којом је располагао завештањем и коју је могуће идентификовати и одредити као ону на коју је мислио и којом је располагао завештањем, односно да је завештањем располагао са више од једне штедне партије (књижице) у корист своје ћерке ЖЖ. Како његову заоставштину сачињавају новчана средства на укупно две различите штедне књижице, то следи да је обе оставио својој ћерци ЖЖ.

Са напред наведених разлога, на основу члана 414. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке, с обзиром да су и остали ревизијски наводи оцењени као неосновани.

Испитујући дозвољеност ревизије против одлуке садржане у ставу првом изреке побијаног решења на основу члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. ЗПП, а који се примењује на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном постуку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Кад предмет тужбеног захтева није новчани износ, а право за изјављивање ревизије зависи од вредности предмета спора, тужилац је дужан да у тужби означи вредност предмета спора, како је то прописано чланом 33. став 2. ЗПП, који се у овом случају примењује на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку. Ако је тужилац то пропустио да учини, онда је за оцену дозвољености ревизије меродавна вредност предмета спора на основу које је одређена или плаћена судска такса.

До окончања овог поступка пред првостепеним судом није означена вредност предмета спора, а учесницима је одређена судска такса за расправљање заоставштине применом Тарифног броја 7. Закона о судским таксама (у износу од 1.000,00 динара, од 3.200, динара и од 15.000,00 динара), што одговара вредности предмета спора до 150.000,00 динара, а што је испод динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога.

Како је чланом 403. став 2. ЗПП, прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизије наследних учесника нису дозвољене против става првог изреке одлуке донете у другом степену, са којих разлога је одлучено као у ставу другом изреке, на основу члана 414. ЗПП.

Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић